

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนในจังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะพื้นฐานบางประการทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของกรรมการป่าชุมชน 2) การดำเนินงานป่าชุมชน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานป่าชุมชน 3) ความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนที่มีลักษณะบางประการแตกต่างกัน จำแนกตามการเป็นผู้นำชุมชน ประสิทธิภาพการฝึกอบรม ประสิทธิภาพในการเป็นกรรมการป่าชุมชน และพื้นที่ดำเนินงานป่าชุมชนตามกฎหมายเกี่ยวกับการ ป่าไม้ โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน ซึ่งเป็นกรรมการป่าชุมชนที่อยู่พื้นที่ดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนในจังหวัดขอนแก่น ตั้งแต่ปี 2543-2546 ใช้วิธีกำหนดตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) เพื่อคัดเลือกป่าชุมชนและกรรมการป่าชุมชนที่เป็นตัวแทนในการศึกษาจากกรรมการป่าชุมชน จำนวน 20 ป่า และจาก 10 อำเภอ/กิ่งอำเภอ

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ใช้แบบสัมภาษณ์ (interview schedule) ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ (close-ended question) และลักษณะคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ (open-ended question) โดยผ่านการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่น 0.81 ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์-กันยายน 2548 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences SPSS for Windows) ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการอธิบาย และรายงานผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1, 2, 3 ใช้ค่าสถิติ t - test เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเพื่อทดสอบสมมติฐาน และอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 ลักษณะพื้นฐานบางประการทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของกรรมการป่าชุมชน

1.1.1 ลักษณะพื้นฐานทางด้านสังคมของกรรมการป่าชุมชน พบว่า กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 83.8 เป็นชาย มีอายุเฉลี่ย 44.7 ปี ร้อยละ 58.0 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 68.1 มีสถานภาพสมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เฉลี่ย 3.9 คน

มีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.5 คน ร้อยละ 68.1 เป็นผู้นำชุมชน กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 75.6 มีตำแหน่งเป็นกรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 29.4 มีเหตุผลในเข้าร่วมเป็นกรรมการป่าชุมชน เพราะต้องการพัฒนาบ้านเกิดของตนเอง ร้อยละ 60.0 มีประสบการณ์ทำหน้าที่กรรมการป่าชุมชนมาแล้วมากกว่า 3 ปี ร้อยละ 75.6 มีภูมิลำเนาเดิมเกิดในหมู่บ้านที่ตั้งป่าชุมชน ร้อยละ 74.4 ได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากการฝึกอบรม ร้อยละ 55.0 เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการจัดการป่าชุมชนหรือด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ร้อยละ 65.0 มีพื้นที่ดำเนินงานอยู่ในพื้นที่ป่าตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 (ที่ดินสาธารณะประโยชน์)

1.1.2 ลักษณะพื้นฐานบางประการทางด้านเศรษฐกิจของกรรมการป่าชุมชน พบว่า กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 79.4 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 88.6 มีอาชีพรองรับจ้าง มีพื้นที่ถือครองเพื่อเกษตรกรรม เฉลี่ย 20.6 ไร่ ร้อยละ 65.6 มีลักษณะการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง มีรายได้ที่เป็นเงินสดจากภาคเกษตรกรรมต่อปีเฉลี่ย 21,928.75 บาท มีรายได้นอกภาคการเกษตรกรรมต่อปีเฉลี่ย 18,000 บาท ร้อยละ 87.5 มีหนี้สิน มีหนี้สินเฉลี่ย 18,173.75 บาท

1.2 การดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน

1.2.1 การดำเนินงานป่าชุมชนด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 50.0 เคยประชาสัมพันธ์เผยแพร่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่บุคคลในชุมชนเป็นครั้งคราว กรรมการป่าชุมชนร้อยละ 50.6 เคยบอกกล่าวให้บุคคลในชุมชนสอดส่องดูแลไม่ให้มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเป็นครั้งคราว กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 50.0 เคยให้ความรู้แก่บุคคลที่เข้าไปเก็บหาอาหารและเก็บพืชสมุนไพรเป็นครั้งคราว กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 44.4 เคยชักชวนบุคคลเข้าร่วมเป็นกรรมการ หรือสมาชิกป่าชุมชนเป็นครั้งคราว กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 49.4 เคยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนโดยผ่านหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านเป็นครั้งคราว และกรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 43.1 เคยเข้าร่วมประชุมเสวนาในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เป็นครั้งคราว

1.2.2 การดำเนินงานป่าชุมชนด้านการป้องกันรักษาป่า พบว่า กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 42.5 เคยออกเดินลาดตระเวนตรวจป่าเป็นประจำและต่อเนื่อง กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 50.6 เคยอยู่เวรยามเพื่อป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเป็นประจำและต่อเนื่อง กรรมการป่าชุมชนร้อยละ 60.0 ไม่เคยเข้าร่วมจัดทำเส้นตรวจการรอบเขตป่า กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 40.6 เคยร่วมจัดทำแนวกันไฟในพื้นที่ป่าและรอบแนวเขตป่าเป็นประจำและต่อเนื่อง กรรมการป่าชุมชนร้อยละ 46.3 เคยเข้าร่วมดับไฟป่าทุกครั้งที่มีไฟป่าเกิดขึ้น กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 51.3 เคยอยู่เวรยามเพื่อป้องกันไฟป่าเมื่อถึงฤดูแล้งทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย กรรมการป่าชุมชน ร้อยละ 45.0 เคยเข้าร่วมปักหลักเขตรอบแนวเขตป่าเป็นครั้งคราว

ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนในรูปองค์กร (6) การจัดตั้งเงินกองทุนเพื่อกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชน และ (7) ส่งเสริมใช้ก๊าซหุงต้มแทนฟืน/ถ่าน

1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงานตาม โครงการพัฒนาป่าชุมชน

1.4.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน จำแนกตามการเป็นผู้นำชุมชนและไม่ใช่ผู้นำชุมชน พบว่า กรรมการป่าชุมชนที่เป็นผู้นำชุมชน และไม่ใช่ผู้นำชุมชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จำนวน 1 เรื่อง คือ การจัดตั้งเงินกองทุนเพื่อกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ ร่วมกันตรวจสอบนับจำนวนต้นไม้ที่รอดตายหลังการปลูก

1.4.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน จำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรม พบว่ากรรมการป่าชุมชนที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จำนวน 2 เรื่อง คือ 1) การเดินลาดตระเวนป้องกันการบุกรุกทำลายป่า และ 2) การปักหลักเขตรอบแนวเขตป่า และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 เรื่อง คือ 1) ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลในชุมชนสอดส่องดูแลไม่ให้มีการตัดไม้ทำลายป่า และ 2) ร่วมกันจัดทำแผนการอนุรักษ์ป่าชุมชน

1.4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นกรรมการป่าชุมชน พบว่า กรรมการป่าชุมชนที่มีประสบการณ์ในการเป็นกรรมการป่าชุมชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกเรื่องที่ศึกษา

1.4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน จำแนกตามพื้นที่ดำเนินงานป่าชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ป่าตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพื้นที่ดำเนินงานที่อยู่ในพื้นที่ป่าตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 พบว่า กรรมการป่าชุมชนที่มีพื้นที่ดำเนินงานอยู่ในพื้นที่ป่าตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ.2484 และกรรมการป่าชุมชนที่มีพื้นที่ดำเนินงานอยู่ในพื้นที่ป่าตาม พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 เรื่อง คือ ปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าที่เคยถูกบุกรุกแผ้วถาง

1.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนที่มีลักษณะแตกต่างกันบางประการในการดำเนินการเป็นผู้นำชุมชน

ด้านประสิทธิภาพการฝึกอบรม และด้านพื้นที่ดำเนินงานป่าชุมชนตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นในบางเรื่องที่ศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า กรรมการป่าชุมชนที่มีลักษณะแตกต่างกันบางประการในด้านการเป็นผู้นำชุมชน ด้านประสิทธิภาพการฝึกอบรมและในด้านพื้นที่ดำเนินงานป่าชุมชนตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนไม่แตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการป่าชุมชนต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนในด้านประสิทธิภาพในการเป็นกรรมการป่าชุมชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า กรรมการป่าชุมชนที่มีประสิทธิภาพเป็นกรรมการป่าชุมชนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนไม่แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1.1 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานป่าชุมชน คือ การขาดการสนับสนุนในด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ดังนั้น รัฐ (โดยกระทรวงมหาดไทย) ควรกำหนดเป็นนโยบายให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบำรุงป่าชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบให้ชัดเจน โดยกำหนดเป็นวงเงินร้อยละของเงินงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุนด้านสิ่งแวดล้อมที่รัฐ (กระทรวงมหาดไทย) จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม เป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้เริ่มสนับสนุนงบประมาณตั้งแต่ปีที่สองเป็นการต่อเนื่อง หลังจากที่กรมป่าไม้อนุมัติให้จัดตั้งโครงการป่าชุมชน และได้จัดสรรเงินงบประมาณดำเนินการให้ในปีแรกแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การดำเนินงานในด้านต่างๆ เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณในด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าวไปใช้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องอื่นๆ เช่น กำจัดขยะ ขุดลอก คูคลอง หรือสร้างถนน เป็นต้น

2.1.2 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาสำคัญนอกจากที่กล่าวในข้อ 2.1.1 อีกประการหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมเยียนและให้คำแนะนำน้อยเกินไป ซึ่งปัญหานี้ มีผลต่อขวัญกำลังใจในการดำเนินงานของกรรมการป่าชุมชน ทำให้การดำเนินงานขององค์กรคณะกรรมการป่าชุมชนขาดความเข้มแข็ง ขาดความเชื่อถือจากสมาชิก และทำให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมา เช่น กรรมการป่าชุมชนและ/หรือ สมาชิกบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน มีการฝ่าฝืนต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ ป่าชุมชน เป็นต้น ดังนั้น รัฐ (หน่วยงานที่รับผิดชอบ) ควรให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้กำหนดแผนการออกเยี่ยมเยียนให้คำแนะนำ หรือจัดฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ปลุกจิตสำนึกและ ขอความร่วมมือในการดำเนินงานตามโครงการป่าชุมชนให้แก่ กรรมการป่าชุมชน สมาชิกในชุมชนและบุคคลภายนอกที่ตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่รายรอบป่าชุมชน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่ศึกษาพบว่า การเยี่ยมเยียนออกให้คำแนะนำของ

เจ้าหน้าที่ป่าไม้ยังไม่เพียงพอ บุคคลภายในชุมชนและนอกชุมชนไม่ให้ความสำคัญต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับป่าชุมชน และไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน และการนำกล้าไม้ที่ยังไม่แข็งแรง เถาที่ควรไปปลูก และการนำชนิดพันธุ์กล้าไม้ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ไปปลูก

2.1.3 จากการศึกษาพบว่า กรรมการป่าชุมชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานป่าชุมชนมีความเหมาะสมมาก แต่การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการฟื้นฟูสภาพป่า ยังมีการดำเนินงานเป็นครั้งคราว ดังนั้น รัฐควรออกกฎหมายป่าชุมชนมาบังคับใช้ เพื่อเป็นกฎหมายรองรับการดำเนินงานป่าชุมชนและเป็นหลักประกันความเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานป่าชุมชนก็เพื่อประโยชน์ของชุมชนโดยแท้จริง เช่น การจัดการป่าชุมชน การใช้ประโยชน์จากป่า การตัดไม้ การแปรรูปไม้เพื่อใช้สอยในครัวเรือน ความมั่นใจที่จะเข้าไปดำเนินการปลูกฟื้นฟูสภาพป่าในกรณีที่ป่าชุมชนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการจูงใจให้กรรมการป่าชุมชนและสมาชิกมีการพัฒนาการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการฟื้นฟูสภาพป่าให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ป่าชุมชนมีสภาพสมบูรณ์ และเป็นแหล่งพึ่งพิงของชุมชนได้อย่างยั่งยืนตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.2.1 กรรมการป่าชุมชนควรให้ความสำคัญและดำเนินงานในกิจกรรมด้านต่างๆ ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชนให้มากขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าการปฏิบัติน้อย ได้แก่

1) ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีการดำเนินงานในกิจกรรมด้านการชักชวนราษฎรในหมู่บ้านให้เป็นสมาชิกป่าชุมชนให้ได้อย่างน้อยครอบครัวละ 1 คน และกิจกรรมการให้ความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของการเข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าเพื่อเป็นอาหาร/สมุนไพร

2) ด้านการป้องกันรักษาป่า ควรมีการร่วมดำเนินงานจัดทำหรือซ่อมแซมเส้นทางตรวจการรอบเขตป่าให้มากขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ในการตรวจตราเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้ ล่าสัตว์ หรือกระทำผิดกฎ ระเบียบการรักษาป่าชุมชน

3) ด้านการฟื้นฟูสภาพป่า ควรณรงค์ให้มีการปลูกต้นไม้ไว้ใช้สอยในที่ดินของตนเองเพื่อลดการใช้ประโยชน์จากป่า และเข้าร่วมกิจกรรมการปลูกต้นไม้ที่เจ้าหน้าที่หรือชุมชนจัดให้มากขึ้น รวมถึงการรณรงค์ทำความเข้าใจให้มีปลูกป่าในพื้นที่ป่าชุมชนที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติว่าสามารถกระทำได้ตามที่กรมป่าไม้ได้อนุมัติให้จัดตั้งป่าชุมชน

4) ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ควรเข้าร่วมการจัดทำแผนอนุรักษ์ป่าชุมชนประจำปีให้มากขึ้น โดยการเสนอแผนงาน/กิจกรรมเกี่ยวกับการดำเนินงานบำรุงป่าชุมชนเพื่อขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง

2.2.2 จากการศึกษาพบว่า กรรมการป่าชุมชนส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นผู้นำชุมชน หรือสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์อื่นๆในชุมชนอยู่ด้วย ดังนั้น กรรมการป่าชุมชนควรประสานงาน

ขอความร่วมมือในการดำเนินงานป่าชุมชนจากกลุ่มอนุรักษ์อื่นๆในชุมชนด้วย เช่น กลุ่มราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า (รสป.) กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อมประจำหมู่บ้าน (ทสม.) และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.3.1 ควรมีการศึกษาศาภาพการดำเนินงานป่าชุมชนในจังหวัดอื่น เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อย เป็นการเปรียบเทียบนำผลการศึกษาไปพัฒนาการดำเนินงานป่าชุมชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2.3.2 ควรมีการศึกษบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานป่าชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาป่าชุมชนให้มีสภาพป่าสมบูรณ์ เอื้อประโยชน์ให้กับชุมชนได้อย่างยั่งยืน